

SYNOVSKÝ DOPIS

Potůček prameni svému, pni ratolest zvěstuje toto:
 pozdrav ti, matičko drahá, posílá vděčný tvůj syn.
 Nemá-li matka soucit a na pomoc nespěje synu,
 musí počítat se vším: ze syna může být lump.
 Na školy pařížské kdysi mě poslala něžná tvá péče,
 abych tu nadání množil, sklizeje pile své plod.
 Já však nesmírně strádám. Mám bídu a peníze nikde,
 neboť můj vyzábíl míšek vydal již poslední groš.
 Skrtí mě růženec dluhů, já zastavil vše, co se dalo,
 nemám už ani oděv, peníze, knihy jsou pryč.
 Nuzota nutí mne žebrat, takže jsem pomalu nucen
 na hřebík pověsit vědu. Nutí mne k tomu i hlad.
 Topím se v nesmírných dluzích a věřitel chodí,
 mám platit úrok a přátelé všichni jsou fuč.
 Jsem už z té bídy i mravný a přestal jsem chodit i k ženským,
 dávno už odvykly také ruce mé vrhcáby hrát.
 Místrí mi po dlaních slídí a kolejně zaplatit chtějí,
 co ale proboha počít, když nikdo už nepůjčí nic?
 Jak nelze spočít co na nebi hvězd a na poušti písku,
 stejně tak těžko bych mohl spočítat strasti své já.
 Snaž se mi tedy být matkou, sic ztratí to slovo svůj význam,
 když právo nedá mu k tomu matefský skutek a čin.

RADA ZKUŠENĚHO ŽÁKA

Milí žáci, učte se,
 zdálky vyhýbati
 hausuým šenkům, chcete-li
 jiné pořádati.
 Nemůže se vám pak stát,
 že vás sedlák zmlátí.

Když je sedlák ožralý,
 když je v hrozné míře,
 neváží si studentů,
 dá se do rytíře.

Věru marně neradím
 nechat stranou svody:
 se sedláky nechodte
 nikdy do hospody!

 Běda,
 ať mlád jsi či děda,
 když podlehneš lásce.

Spadneš-li do ženské pasti,
 nastanou strasti -
 ne slasti.

Achi!
 Co je?
 Bud' má!
 Kdo?
 Ty!
 Já?
 Ty!
 Ale!

A máš ji rád tále.

VINNÉ ROZJÍMÁNÍ

NAPITÍ < ÚPLNĚ > PR < VĚ > PR < OSTĚ NEV > INĚ < TI POVY > PR < ÁVÍ > O VÍNĚ
 TE < VE DRUHÉ > PR < AVÉ JED > TI POVÍ < AVDU >

LOTROVSKÝ OTČENÁŠ

Ríkám OTČENÁŠ,
aby satanáš
a s ním ďáblůd na tisíce
chtělo skláti
ti v peklo, kdo polepšili se.
Tam dole
ať ku svému žalu
trčí věčně v kalu.

Ty,
JENŽ JSI
náš Hospodin,
nechtěj je zbavit všech vín
a těm, kteří se polepšili,
můžeš nedávat a nadávat lepší.

Ty jsi
NA NEBESÍCH,
nejvyšší lotrovstva kněžstva potrestej
a pro ty, kteří se obrátili
vanti, ať není jedna chvíle dobrá.

POSVĚT SE
noha toho vnaďidla pro svinčík a bláto.
Těm druhým nechť je ale dáno
hanebné soužení od Boha.

JMÉNO TVÉ,
Kriste,
zneužívají pro jisté
jednání nečistě.

PŘIJÍ
proto na ně muka,
ať se jim zláme noha i ruka.

Ať v KRÁLOVSTVÍ TVÉ se
s Michaelem nikdo z nich neprokdáá,
ať nepatří na Jákoaba nebo na lzáka.

BUĎ
jejich umírání těžké -
a při něm ať je též
neustálý žal,
puch, plameny a kal.
Ať je, Kriste,
VŮLE TVÁ,
že tihle lidi puchovní
nesmějí přijít mezi duchovní.

My pak,
ať jako od toho, co bučí, trká, kousá,
se lišíme od těch vousatých -
a třebaš nenosíme bradu,
dopřej nám roků dlouhou řadu.

JAKO V NEBI
ať se neží
je jim, ale ať
TAK
leží

NA ZEMI,
jak hovi
si nahý člověk v křoví.
Ať nežerou
CHLEB

NÁŠ
ale otruby,
ať mají ty své huby
jeden druhému v řiti.
Takové ať mají
VEZDEJŠÍ
živobytí.

DEJ
hodným těžké umírání,
NÁM
pak jen samé radování.
Ty,
kteří se polepšili až
DNES,
synu Marie,
ze dveří nes
a
OD
ráje
PUŠT
je dále -
ko od radosti stálé.
Aby poznali také nějaký žert,
ať tam s nimi hodinky zpívá čert.

Dej
NÁM
je na pospas,
ať za
NAŠE VINY
můžeme se popásti
v pasti na nich.
Že bude pomsta jako med,
vědi.

JAKOŽ I
přejem si, že medvědi
je musí pořádně stisknouti
mezi pracky, pokud
MY
neřekneme
ODPOUŠTÍME -
když tak řvou -
tém
VINÍKŮM.
A k NAŠIM vynikajícím
činům ať náleží
dělání zmatek dále.

Bože,
ať z nás ale
NE-
udělají lidi tobě vzdálené.
Je
UVEĎ

a
NÁŠ
pusť zpátky
odtud,
kde končí život vratký
strhni je
V POKUŠENÍ
kleté,
které jim hlavu řádně
a vždy vesele nás bav
A
nemoci všech
ZBAV
NÁŠ
nikoli někoho nedobré
Je zažen do
VŠEHO ZLÉHO.

Kriste,
nechtěj jak kámen
je jejich trest
A MENŠITI ho nechtěj.
Zmámen
ať jde každý v plamen.

(40)

EX LITOMERIC SOCII COMPOSUERUNT AD PLEBANOS

Nos expertes fere labe
bydlíme u samé Labe,
mundamur inedia.
Noveritis, cristicole,
5 žeť jest nedostatek v škole
et quam multa tedia.

Et Fortuna ipsa prava
nemajíc žádného práva
affligit crudeliter.
10 Conquerimur cristopoli,
žeť nemáme nic na poli,
promentes humiliter.

15 Accusantes Cristo duci,
jižť na nás nedbá žádúci
nec est, qui eripiat.
Sors inconstans velud rota,
cheeť vždy, ať by naše rota
penitus deficiat.

O Fortuna ferax, cassa
20 neochotně nás okasá
hoc in carnisprivio.

Ex hac pena tam atroci
každý se z nás jedva točí,
deficimus penitus.
25 Jesu, per hoc culpas dele,
ať nejsme v tej psotě děle,
respice nos celitus.

VR
my jsme téměř
bez poskvrny

očisťujem se
postem
včzte,
Krista ctitelé
a jak mnoho
ošklivosti

ba i osud
neřlechtný
krutě na nás
dopadá
stěžujem si
křesťanstvu
řikáme to
v pokoře

stěžujem si
Kristu králi
není nikdo,
kdo by nás
zachránil
osud je nestálý
jako kolo
úplně zahynula

ach, osud krutý,
neužitečný
okasá = vystrojí
v tomto
postrním čase

po tomto
tak krutém
utrpení
jedva = sotva
už úplně
umdléváme
Kriste, proto
zahleď naše viny
pohlédni na nás
z nebe

eráplí pre et štwota šeržo/šerwa
šimt yá caté e woli cōbr/bydo pōg,
mēla Štwenaá žohymāi pro cōbe w
šrobr.

¶ Znavi griz žiljoš mau/a omē
šalau/e woli cōbr/ pšydn nedt pšjo
šo nemū/pšiči mi cat yato yá cōbr.

Tebr yá mūngis w et žāšca aš
bo Šmri šerwaci/ne žināšca co
ey māše šām šlidoari. X°. Pra šč
šem se odwāšila/ žtššydo ščšy y ca
Pš šwē hrdla/šwēt mē budšs mē
wū wōdci/mēš bydo yá co mēla wšyž
māymilegššy grnāč žmāniti.

L.

Mž žiljoš e šemu mne pšiwes
ble/dowšle šajōá/myšli žāš
nē nemū pražōnā. Žydo e Žobys
byl/šdyš cōbe tu nemū/w žarmanca
mū po cōbe gšems mē žšilē wšššānū.
☩ 9

Mžem gšem et poča
mle gššy žiljošaci
mū wšyru ššym se d
placowaci. Žānyš cžš
mā māymilegššy dōpūšlā
wšy- šerāšs se oco pōtāš
X°. Ža māwšyru/žnā mēš
šym se w rošš polkowaci/
žalowaci/ey Dānū Wōtus
rāč mne wšem lico waci.

¶ Šalēmanā ž rāle
et wšim žšlōrēbo/žēšš
cat gšš ošlāmāla Šrōcē š
šerāššy nemēla ošlāmā
bēbo/pontwāšj byl. Dā
šamē. X°. Žbyš mne yā
mōc wšāla/nemōšl šem š
ci/mušyl gšem gū šlāušer
Wōtus/prošym rāč mne
licowaci.